

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžik/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 7018201075
Dátum vydania rozhodnutia: 23. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Mališová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7018201075.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členov senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD.
a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: A. E. M., nar. XX.XX.XXXX, X. V. XX, F.A., právne zastúpený: JUDr. Dušan Hudák, advokát, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému (s t a ž o v a t e ľ o v i): Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova 2, 821 08 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. SI 804/00022/2018 zo dňa 03.09.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k.: 8S/94/2018-66 zo dňa 31.10.2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k.: 8S/94/2018-66 zo dňa 31.10.2019
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d Ď a ľ š i e k o n a n i e .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) č.k.: 8S/94/2018-66 zo dňa 31.10.2019 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) podľa § 191 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) rozhodnutie predsedu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. SI 804/00022/2018, č.r.: 11114/2018/804, č. záznamu: 57433/2018 zo dňa 11.07.2018 zrušil.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. SI 804/00022/2018 dňa 03.09.2018, ktorým rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správneho orgánu prvého stupňa č. k.: SI 804/00022/2018, č.r.: 11114/2018/804, č. záznamu 57433/2018 zo dňa 11.07.2018 (ďalej aj ako „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“) potvrdil, a zároveň žiadal nariadiť mu sprístupnenie žalobcom žiadanych informácií, konkrétne k odbornému posudku vypracovaného konzultantom v medicínskom odbore pediatrika neurologia vo veci dohľadu č. PO 1632/2016 vykonaného správnym orgánom prvého stupňa nad správnosťou

poskytnutej zdravotnej starostlivosti, ktorá bola poskytnutá synovi žalobcu O. M.. Táto informácia bola žalobcovi obmedzená správnym orgánom prvého stupňa s poukazom na § 18 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ a h/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) (ďalej len „Zákon o slobode informácií“). Rozhodnutím žalovaného č.k.: SI 804/00022/2018, č. spisu 11114/2018/804, č. r. 33918/2018 zo dňa 30.04.2018, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu žalovanému, uložil žalovaný povinnosť správneho orgánu prvého stupňa vyzvať odborníkov jednotlivých medicínskych odborov, aby sa vyjadrili, či v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií súhlasia so sprístupnením ich odborných posudkov. Zároveň po zistení, že osoby zúčastnené svojou odbornou činnosťou pri výkone dohľadu súhlasia so zverejnením informácií, uložil posudky sprístupniť, alebo ak sa k dotazu o ich súhlase nevyjadrili v uloženej lehote. Ak konzultanti nebudú súhlasiť so sprístupnením informácií, uložil správneho orgánu prvého stupňa, aby vydal písomné rozhodnutie o obmedzení sprístupnenia požadovaných informácií v uvedenom rozsahu.

3. Krajský súd konštatoval, že správny orgán prvého stupňa oslovil s požiadavkou vyslovenia súhlasu so sprístupnením odborných posudkov konzultantov v medicínskom odbore pediatria - neonatológia, pediatrika endokrinológia a diabetológia, poruchy látkovej premeny a výživy, gynekológia a pôrodníctvo a pediatrika neurológia zúčastnených pri výkone dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou. Všetci uvedení odborníci a konzultanti, s výnimkou konzultanta z oboru pediatrika neurológia sa nevyjadrili k otázke zverejnenia ich posudkov, preto došlo k ich zverejneniu na žiadosť žalobcu. Žalovaný uzavrel, že odborný konzultant v medicínskom odbore pediatrika neurológia súhlas so zverejnením sprístupniť jeho odborného posudku nedal a z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií vyplýva, že prvostupňový správny orgán nesmie bez súhlasu konzultanta informácie poskytnúť. Preto vo svojom rozhodnutí uviedol, že správny orgán prvého stupňa dôvodne obmedzil sprístupnenie odborného posudku konzultanta z odboru pediatrika neurológia žalobcovi a správne konštatoval, že v zmysle Zákona o slobode informácií neboli splnené zákonné podmienky, pre ktoré by prvostupňový správny orgán mal právo sprístupniť odborný posudok v medicínskom odbore pediatrika neurológia žalobcovi. Žalobca preto podľa žalovaného nedôvodne v odvolaní namietal nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií.

4. Pre správny súd bolo pre posúdenie predmetnej veci rozhodujúce, že dospel k záveru, že žalobca sa domáhal sprístupnenia informácií po vykonaní dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, ktorých sprístupnenie nie je vylúčené podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií; informácie sa týkajú výkonu dohľadu a ide o informácie o rozhodnutí v rámci dohľadu alebo dozoru a ich sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy podľa § 11 ods. 1 písm. h/ Zákona o slobode informácií. Uviedol, že z obsahu správnej žaloby vyplýva výhrada a námietka voči rozhodnutiu žalovaného, že konzultant z odboru pediatrika neurológia nesúhlasil so sprístupnením požadovaných informácií, preto žalovaný ich sprístupnenie obmedzil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a h/ Zákona o slobode informácií.

5. Podľa právneho názoru správneho súdu išlo o kľúčovú právnu otázku, podľa výsledku zodpovedania ktorej je možné posudzovať, či sprístupnenie informácie bolo možné posudzovať podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a h/ Zákona o slobode informácií, a či súhlas konzultanta bol potrebný a relevantný. Správny súd konštatoval, že ak posudok daného odborného konzultanta bol výsledkom financovaným z verejných zdrojov, nebol na sprístupnenie informácií o jeho činnosti na výkone dohľadu potrebný jeho súhlas a podľa § 11 ods. 2 Zákona o slobode informácií sa neaplikuje ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií. Z konania žalovaného, ktorý vyzval konzultanta na udelenie súhlasu so sprístupnením informácií napokon vyplýva, že postup žalovaného nebol lege artis, ak ho nepovažoval za osobu povinnú sprístupniť informáciu s odkazom len na to, že v zmysle zákona č. 582/2004 Z.z. nie je povinnosťou žalovaného ustanoviť odborného konzultanta pre účely výkonu dohľadu, len ho prizvať do výkonu dohľadu. Povinnosť odborného konzultanta podať posudok je v tomto prípade daná, vychádza zo zákona č. 582/2004 Z.z., preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií je odborný konzultant i osobou povinnou v zmysle zákona a preto vyžadovať jeho súhlas úradom na zverejnenie informácie nebolo potrebné. Žalovaný pochybil,

neberúc zreteľ na § 11 ods. 2 Zákona o slobode informácií, ak vyžadoval súhlas odborného vo vzťahu k § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií.

6. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný nesprávne právne vec posúdil, ak vyžadoval súhlas konzultanta v medicínskom odbore pediatrická neurológia na jeho sprístupnenie, neberúc na vedomie, že konzultant pri výkone dohľadu poskytoval svoj posudok za podmienok dohodnutých v zmluve vyhotovenej a obstaranej v rámci výkonu dohľadu z verejných prostriedkov. Žalovaný potvrdením rozhodnutia úradu postupoval v rozpore so zákonom, preto krajský súd rozhodnutie žalovaného zrušil.

7. Správny súd v závere - v bode 40. napadnutého rozsudku dodal, že: „s odkazom na žalobu, ktorou žalobca žiadal zrušiť len rozhodnutie žalovaného, správny súd nepristúpil k postupu podľa 193 SSP. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe v lehote určenej správnym súdom uviedol dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru nemohol žalobcom požadovanú informáciu sprístupniť. Hoci správny súd vyvracia týmto rozhodnutím existenciu dôvodov na nesprístupnenie informácie, po dôkladnom oboznámení obsahu administratívneho spisu správny súd dospel k opačnému právnemu názoru, ako je zhora uvedené. V rozsudku neuložil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou - osobe povinnej sprístupňovať informácie (193 SSP) podľa osobitného predpisu a bude povinnosťou žalovaného, aby rešpektujúc právny názor správneho súdu (§ 191 ods. 6 SSP) túto povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu uzavrel s úradom prostredníctvom svojho rozhodnutia.“

8. O trovách konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého úspešnému žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

II.

Kasačná sťažnosť

9. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k.: 8S/94/2018-66 zo dňa 31.10.2019 podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 30.12.2019 podľa ustanovenia § 438 SSP kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku a vrátenia veci správneho súdu na ďalšie konanie.

10. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že žalobca sa správnu žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v časti sprístupnenia len odborného posudku konzultanta z odboru pediatrická neurológia, a to z dôvodu nemožnosti aplikácie § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o slobode informácií. Žalobca vo vzťahu k žalovaným aplikovanému obmedzeniu prístupu k informáciám podľa § 11 ods. 1 písm. h/ Zákona o slobode informácií žalobnú námietku nevzniesol. Konštatoval, že na zmätočnosť žaloby poukazoval už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.04.2019. Z uvedeného pre sťažovateľa vyplýva, že správny súd nesprávne právne vec posúdil, ak vychádzal z § 199 až 204 SSP, teda posúdil žalobu žalobcu ako správnu žalobu v sociálnych veciach, a nerozhodol vo veci viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby. Skúmanie napadnutého rozhodnutia správnym súdom nad rámec správnej žaloby zasiahlo do práva žalovaného na spravodlivý proces garantovaného Ústavou Slovenskej republiky. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom správneho súdu, že odborný posudok konzultanta z odboru pediatrická neurológia je možné sprístupniť, pretože je výsledkom dohľadu a žalovaný ho využil pri spracúvaní protokolu. Z ustanovenia § 47 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov je zrejmé, že protokol je výsledkom dohľadu a nie odborný posudok konzultanta. Závery odborného posudku konzultanta môžu byť uvedené v protokole, pričom tento sa podávateľovi podnetu nedoručuje. Ďalším sťažnostným bodom sťažovateľa bolo konštatovanie rozporu výroku napadnutého rozsudku krajského súdu, keď krajský súd vo výroku zrušil „rozhodnutie predsedu Úradu pre dohľad nad zdravotnou

starostlivosťou č. SI 804/00022/2018, č.r.: 11114/2018/804, č. záznamu: 57433/2018 zo dňa 11.07.2018“ napriek tomu, že druhostupňové rozhodnutie bolo vydané pod č.k. SI 804/00022/2018, č. s.: 11114/2018/804, č.r.: 70446/2018 dňa 03.09.2018. Z rozsudku tak nie je zrejmé, či krajský súd zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č.k. SI 804/00022/2018, č. s.: 11114/2018/804, č.r.: 57433/2018 zo dňa 11.07.2018 alebo druhostupňové rozhodnutie.

12. Žalobca sa na výzvu súdu ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Prejednávaná vec bola dňa 18.05.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 10S pod sp.zn.: 10Sžik/2/2020. S účinnosťou ku dňu 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety - dňa 01.08.2021, náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

15. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že rozhodnutím žalovaného č. SI 804/00022/2018, č. spisu: 11114/2018/804, č.r.: 70446/2018 zo dňa 03.09.2018 rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočky Košice ako správneho orgánu prvého stupňa č.k.: SI 804/00055/2018, č.r.: 11114/2018/804, č. záznamu 57433/2018 zo dňa 11.07.2018 potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu prvého stupňa žiadal rozhodnutie prvého stupňa zrušiť, keďže mu neboli všetky požadované informácie sprístupnené, konkrétne informácie súvisiace s dohľadom nad zdravotnou starostlivosťou poskytovanou maloletému synovi žalobcu, pričom žiadal o prístup k odbornému posudku vypracovaného konzultantom v medicínskom odbore pediatrika a neurológia vo veci dohľadu č. PO 1632/2016 vykonaného žalovaným nad správnosťou zdravotnej starostlivosti, ktorá bola poskytnutá synovi žalobcu O. M..

16. Správny orgán prvého stupňa na základe predchádzajúceho rozhodnutia predsedu úradu č.k.: SI 804/00022/2018, č.r. 11114/2018/804, č.r. 33918/2018 zo dňa 30.04.2018 vyzval konzultanta v medicínskom odbore pediatrika a neurológia vo veci dohľadu č.PO 1632/2016 ako osobu zúčastnenú svojou odbornou činnosťou pri výkone dohľadu, či súhlasí so zverejnením informácií. Na tento dopyt správneho orgánu prvého stupňa odpovedal listom zo dňa 07.06.2018 tak, že nesúhlasí so sprístupnením jeho odborného posudku účastníkovi konania. V zmysle uvedeného postupoval podľa § 11 ods. 1 písm. h/ Zákona o slobode informácií a túto informáciu žalobcovi ako žiadateľovi nesprístupnil s odôvodnením: povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

17. Na základe podanej správnej žaloby, krajský súd rozsudkom č.k.: 8S/94/2018-66 zo dňa 31.10.2019 rozhodnutie predsedu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. SI 804/00022/2018, č.r.: 11114/2018/804, č. záznamu: 57433/2018 zo dňa 11.07.2018 zrušil.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky primárne v medziach kasačnej sťažnosti ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

19. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

20. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

21. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 v súzťažnosti s čl. 2 ods. 2 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje Právny poriadok.

22. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

23. Podľa § 5 ods. 2 až 4 SSP, konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. Pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu. Správny súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

24. Podľa § 138 SSP, len čo správny súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

25. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu zistil, že napadnutý rozsudok vykazuje vady, ktoré spôsobujú nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť napadnutého rozsudku. Dôvodom, ktorým sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, a ktorým sa kasačný súd primárne zaoberal je zmätočnosť výroku napadnutého rozsudku krajského súdu.

27. Výrok rozhodnutia vo veci samej je konečným vyjadrením úsudku konajúceho správneho súdu o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej správny súd posudzuje žalobný návrh so zreteľom na skutkové okolnosti zistené v administratívnom konaní a právne posúdenie veci. Z obsahového hľadiska je výrok rozsudku tou časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť a po jej nadobudnutí zaväzuje účastníkov konania a orgány verejnej moci. Výrok rozsudku musí byť určitý, aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom núteného výkonu rozhodnutia. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo vrátane ich rozsahu. Preto je nevyhnutné, aby výrok bol formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne.

28. Najvyšší správny súd uvádza, že krajský súd vo výroku svojho rozhodnutia rozhodol o zrušení „rozhodnutia predsedu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. SI 804/00022/2018, č. r.: 11114/2018/804, č. záznamu: 57433/2018 zo dňa 11.07.2018“, pričom je zrejmé, že rozhodnutie žalovaného, ktorého sa žalobca v správnej žalobe domáhal preskúmania a zrušenia je označené nasledovne: č.k. SI 804/00022/2018, č. spisu: 11114/2018/804, č.r.: 70446/2018 zo dňa 03.09.2018. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok trpí vadou nezrozumiteľnosti a zmätočnosti výroku, keď krajský súd ním zrušil rozhodnutie, ktoré tak ako je v napadnutom výroku citované neexistuje, resp. nie je zrejmé, ktoré rozhodnutie zamýšľal krajský súd zrušiť, keďže čiastočne obsahuje údaje označenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a čiastočne rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa.

29. Kasačný súd takéto označenie rozhodnutia vo výroku napadnutého rozsudku považuje za nesprávne, nejasné a zmätočné, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Takto formulovaný výrok netvorí jeden celok s odôvodnením napadnutého rozsudku - odôvodnenie nedáva podporu vyhlásenému rozsudku. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval aj z obsahového hľadiska to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 254/2009).

30. Na tomto mieste kasačný súd zdôrazňuje, že podľa § 138 SSP, len čo správny súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. Pochybenie, ktorého sa správny súd dopustil vo výroku rozsudku, a ktoré sa prejavilo aj v odôvodnení napadnutého rozsudku je takej intenzity, že spôsobuje nevykonateľnosť a nezrozumiteľnosť daného rozsudku. Uvedenú vadu nemožno posudzovať za „bežný“ nedostatok rozhodnutia spočívajúci v písaní, ktorá by mohla byť kvalifikovaná ako zrejma nesprávnosť a konvalidovaná v rámci opravy daného rozsudku.

31. S nejasnosťou a nezrozumiteľnosťou označenia zrušovaného rozhodnutia vo výroku napadnutého rozsudku súvisí aj otázka zrozumiteľnosti a dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ani odôvodnenie v tomto smere samo o sebe neobstojí, keď v bode 40. napadnutého rozsudku krajský súd zmätočne odôvodňuje zrušenie rozhodnutia aj tým, že: „žalobca žiadal zrušiť len rozhodnutie žalovaného, správny súd nepristúpil k postupu podľa 193 SSP“. Kasačný súd dáva do pozornosti ustanovenie § 193 SSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o nesprístupnení informácie vydaného podľa osobitného predpisu správny súd môže uložiť žalovanému, aby v lehote určenej správnym súdom uviedol dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť. Ak sa nepreukáže existencia dôvodov na nesprístupnenie informácie, správny súd v rozsudku uloží osobe povinnej sprístupňovať informácie podľa osobitného predpisu povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu. Správny súd vo svojom odôvodnení ďalej pokračuje v odôvodnení: „Hoci správny súd vyvracia týmto rozhodnutím existenciu dôvodov na nesprístupnenie informácie, po dôkladnom oboznámení obsahu administratívneho spisu správny súd dospel k opačnému právnomu názoru, ako je zhora uvedené. V rozsudku neuložil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou - osobe povinnej sprístupňovať informácie (193 SSP) podľa osobitného predpisu a bude povinnosťou žalovaného, aby rešpektujúc právny názor správneho súdu (§ 191 ods. 6 SSP) túto povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu uzavrel s úradom prostredníctvom svojho rozhodnutia.“ Citovaná časť odôvodnenia napadnutého rozsudku trpí vadou vnútornej a logickej nekonzistentnosti.

32. Z ustanovenia § 139 ods. 2 SSP vyplýva, že argumenty uvádzané správnym súdom si nesmú navzájom odporovať. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej správny súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zatiaľ čo vo výroku správny súd vyslovuje ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplývať, prečo tak rozhodol. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu.

33. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že „Súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12.6.2008).

34. Neuniklo pozornosti kasačného súdu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd viackrát odkazuje na zákon č. 582/2004 Z.z. (zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady), namiesto zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

35. Vo svetle uvedeného Krajský súd v Košiciach pochybil, keď výrok rozsudku trpí vadou nezrozumiteľnosti a zmätočnosti, keďže z neho nie je zrejmé, ktoré rozhodnutie zamýšľal krajský súd zrušiť, ktorá skutočnosť spôsobuje nevykonateľnosť rozsudku, ako aj jeho nepreskúmateľnosť, pretože odôvodnenie nedáva podporu vyhlásenému rozsudku a týmto jeho nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

36. Kasačná sťažnosť je teda v tejto časti dôvodná, a preto kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 1 SSP a zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie bez toho, aby sa vyjadril k ostatným sťažnostným bodom, pretože uvedené porušenie procesných práv sťažovateľa spôsobuje bez ďalšieho nezákonnosť rozsudku. V prípade zistenia závažného procesného nedostatku, ktorý vedie k záveru o porušení práva účastníka na spravodlivý proces, neprichádza do úvahy prieskum rozsudku v merite veci.

37. Krajský súd bude musieť v ďalšom konaní prerokúvanú vec opätovne prejednať a rozhodnúť v zmysle vyššie uvedených záverov.

38. Ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 463 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

